

The Holy See

**LIST JANA PAWŁA II
DO KARDYNAŁA JOSEPHA RATZINGERA
Z OKAZJI SESJI PLENARNEJ
MIĘDZYNARODOWEJ KOMISJI TEOLOGICZNEJ***

Do czcigodnego Brata

Kard. Josepha Ratzingera

Przewodniczącego Międzynarodowej Komisji Teologicznej

Z wielką przykrością zmuszony byłem zrezygnować w tym roku ze spotkania z członkami Międzynarodowej Komisji Teologicznej i ze wspólnej Eucharystii, jaką zwykle koncelebrowałem z nimi w mojej kaplicy z okazji obrad sesji plenarnej. Jest mi tym bardziej przykro, że obecna sesja kończy już pięcioletnią kadencję Komisji.

Prosząc cię, czcigodny bracie, byś zechciał przekazać te wyrazy mego ubolewania uczestnikom sesji plenarnej, pragnę zarazem skorzystać ze sposobności, aby gorąco podziękować każdemu z nich za dokonania minionych pięciu lat. Byłem systematycznie informowany o przebiegu prac, mogłem zatem z radością przekonać się o znaczącej zbieżności zamysłów i działań Komisji z moimi wypowiedziami na fundamentalne tematy, jakie zawarłem w niektórych encyklikach, publikowanych w ostatnich latach. Przychodzą tu na myśl apostołowie Piotr i Jan, których łączyła podobna więź owocnego porozumienia, jak to opisuje zwłaszcza czwarta Ewangelia. U boku Szymona — «Opoki», któremu Pan powierzył swoje owce, stał zawsze umiłowany uczeń Chrystusa, ten który spoczywał na Jego piersi. Jeden apostoł wspomagał posługę drugiego.

Oceniając w tym świetle dokonania kończącego się pięciolecia pragnę przede wszystkim dać wyraz satysfakcji, z jaką przyjąłem dokument o odkupieniu, wydany niedawno przez waszą Komisję. Został w nim pogłębiony i rozszerzony temat mojej pierwszej encykliki [Redemptor hominis](#). Podobną radość sprawił mi dokument na temat relacji między chrześcijaństwem a innymi religiami, zatwierdzony przez Komisję w trakcie obecnej sesji plenarnej. Bardzo trafnie podejmuje on i rozwija tematykę mojej encykliki [Redemptoris missio](#) o stałej aktualności posłania misyjnego.

Uważam także, że encyklika [Dives in misericordia](#), która jest jakby światłem rozjaśniającym od

wewnątrz cały mój pontyfikat, znalazła szczególne echo i została w oryginalny sposób rozwinięta w dokumencie Dieu, bonne nouvelle pour nous, choć jest on dopiero opracowywany przez Komisję i do tej pory mogłem się z nim zapoznać tylko w ogólnym zarysie.

Widzimy zatem, że nawet w tym krótkim okresie pięciolecia urzeczywistniła się owocna współpraca — nie naruszająca odrębności charyzmatów — której doświadczyliśmy już podczas Soboru Watykańskiego II i którą postanowiono utrwalić właśnie poprzez utworzenie Międzynarodowej Komisji Teologicznej. Współpraca ta jest odważnym poszukiwaniem Oblicza Boga. Na tej drodze uczniowie Chrystusa, niezależnie od różnic osobowości i konkretnych powołań, wzajemnie się wspierają i wspomagają.

Za to wszystko jestem szczerze wdzięczny członkom Komisji i zapewniam ich o nieustannej pamięci w modlitwie. Proszę zarazem, by zechcieli kontynuować swoją cenną służbę Kościołowi nie tylko na polu działalności w Komisji, ale we wszystkich dziedzinach misji Kościoła, tam, gdzie Bóg wzywa ich, aby głosili Dobrą Nowinę zmartwychwstałego Chrystusa — «nadzieję chwały» (Kol 1, 27).

Z serdecznym błogosławieństwem.

Watykan, 4 października 1996 r.

IOANNES PAULUS PP. II

---

*(L'Oss. Rom., wyd. pol., 1 [1997] 14-15).

© Copyright 1996 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana